

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10725 *Llei orgànica 13/2015, de 5 d'octubre, de modificació de la Llei d'enjudiciament criminal per a l'enfortiment de les garanties processals i la regulació de les mesures d'investigació tecnològica.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La proposta de Codi processal penal presentada per la Comissió Institucional per a l'elaboració d'un text articulat de Llei d'enjudiciament criminal, constituïda per Acord del Consell de Ministres de 2 de març de 2012, actualment sotmesa a informació pública i debat, planteja un canvi radical del sistema de justícia penal, la implantació del qual requereix un ampli consens. Mentre el debat esmentat es manté, en la confiança de trobar el màxim concert possible sobre el nou model processal penal, és necessari afrontar immediatament algunes qüestions que no poden esperar a ser resoltes amb la promulgació del nou text normatiu que substitueixi la més que centenària Llei d'enjudiciament criminal.

Entre les qüestions esmentades hi ha l'enfortiment dels drets processals de conformitat amb les exigències del dret de la Unió Europea i la regulació de les mesures d'investigació tecnològica en l'àmbit dels drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i a la protecció de dades personals, garantits per la Constitució.

II

En regular aquestes matèries, aquesta Llei incideix directament en els articles 18 i 24 de la Constitució espanyola, ja que introdueix canvis jurídics, substantius i processals que afecten l'àmbit propi de la Llei orgànica, atès que desplega drets fonamentals i llibertats públiques que recull aquest precepte constitucional.

Al llarg de tots aquests anys no hi ha hagut un criteri comú que servís de fonament per determinar quins continguts de la Llei d'enjudiciament criminal havien d'estar subjectes a la reserva de Llei orgànica, i s'han diferenciat d'aquells altres la regulació dels quals s'havia de portar a terme mitjançant llei ordinària. En moltes ocasions, es van elevar de rang alguns preceptes procedimentals: unes vegades en aplicació del que el Tribunal Constitucional ha anomenat «matèries connexes», és a dir, les «que en atenció a raons de connexió temàtica o de sistematicitat o de bona política legislativa consideri oportú incloure al costat de les matèries reservades a la Llei orgànica» (STC 5/1981); en altres, perquè afectaven lleis que específicament han de tenir naturalesa orgànica, com és el cas de la Llei orgànica del poder judicial o el Codi penal.

A més a més, no es pot desconèixer que la jurisprudència del Tribunal Constitucional sobre el desplegament legal d'alguns drets fonamentals i la delimitació del seu contingut essencial ha patit variacions al llarg de tots aquests anys amb inevitable incidència en les regulacions que, pels seus continguts, s'han d'incloure a la reserva de l'article 81.1 de la Constitució.

La reforma de la Llei d'enjudiciament criminal que ara s'impulsa comprèn mesures que despleguen drets fonamentals i altres de naturalesa estrictament processal. Atès que les segones no constitueixen realment un complement necessari de les matèries orgàniques, es considera preferible la seva tramitació a través de normes independents de diferent rang.

Per tot això, s'ha optat perquè la iniciativa legislativa que se centra en previsions de naturalesa orgànica, com les que ocupen aquesta Llei (reforçament dels drets processals dels encausats i dels detinguts o presos, i regulació de les mesures d'investigació limitadores de l'article 18 de la Constitució), es regulin en una norma *ad hoc* de rang orgànic.

III

És necessari transposar en l'ordenament intern la Directiva 2013/48/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013, sobre el dret a l'assistència de lletrat en els processos penals i en els procediments relatius a l'ordre de detenció europea, i sobre el dret que s'informi un tercer en el moment de la privació de llibertat i de comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat. Per a això es modifiquen els articles 118, 509, 520 i 527 i s'introdueix un nou article 520 ter a la Llei d'enjudiciament criminal amb la introducció de les previsions que el dret de la Unió Europea requereix, entre les quals destaca el règim d'assistència d'advocat al detingut.

El dret a l'assistència lletrada en els processos penals, el dret que s'informi de la privació de llibertat a un tercer i el dret de comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat es fonamenten en el que disposen els articles 3, 5, 6 i 8 del Conveni europeu de drets humans, segons la interpretació que en fa el Tribunal Europeu de Drets Humans. Les modificacions que introdueix la Llei d'enjudiciament criminal faciliten l'aplicació d'aquests drets, i garanteixen aspectes fonamentals de la defensa en el procés penal.

Per aquesta raó, es modifica l'actual article 118 de la Llei d'enjudiciament criminal, en què es regula el dret de defensa, i es reconeix de manera clara i precisa que qualsevol persona a la qual s'atribueixi la comissió d'un acte punible pot exercir el seu dret de defensa, sense més limitacions que les que preveu la Llei, i es fixa com a marc temporal per a l'exercici d'aquest dret des de l'atribució del fet punible investigat fins a la mateixa extinció de la pena. És contingut essencial del dret de defensa l'assistència d'un advocat de lliure designació o, si de cas hi manca, d'un advocat d'ofici, amb el qual es pot comunicar i entrevistar reservadament en qualsevol moment des que se li atribueixi la realització d'un fet punible i que ha d'estar present en totes les seves declaracions i en totes les diligències de reconeixement, acarament o reconstrucció de fet que es practiquin.

Requereix una menció especial la qüestió relativa al reconeixement de la confidencialitat de les comunicacions entre l'investigat o encausat i el seu advocat, que es pot limitar quan concorrin determinades circumstàncies, com la presència d'indisidències objectives de la participació de l'advocat en el fet delictiu investigat.

Tots els drets de l'investigat o encausat s'han de facilitar en llenguatge comprensible i adaptat a les circumstàncies personals del destinatari, tenint en compte l'edat, el grau de maduresa o la discapacitat.

Quan es tracta de persones que han estat detingudes o privades de llibertat, aquests drets els recull l'article 520 de la Llei d'enjudiciament criminal, que s'adapta de manera rigorosa a les exigències de la normativa europea, i fa menció expressa, entre d'altres, al dret del detingut de designar un advocat, amb el qual es pot entrevistar reservadament, fins i tot abans que li prengui declaració la policia, el fiscal o l'autoritat judicial. En cas que, a causa de la llunyania geogràfica, no sigui possible l'assistència immediata de lletrat, s'ha de facilitar al detingut comunicació telefònica o per videoconferència amb aquell, llevat que aquesta comunicació sigui impossible. També es regula el dret d'assabentar un familiar de la seva privació de llibertat, el dret de comunicar-se telefònicament amb un tercer de la seva elecció i el dret de comunicar-se amb les autoritats consulars, en cas de detinguts o presos estrangers.

En aquest precepte, a fi de completar l'estatut de l'investigat detingut, s'estableix l'obligació que l'atestat policial reflecteixi el lloc i l'hora de la detenció i de la posada a disposició judicial o en llibertat. Amb la finalitat d'assegurar els drets constitucionals a l'honor, la intimitat i la imatge del detingut, seguint la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans que exigeix que la detenció sigui respectuosa amb la dignitat humana i que no constitueixi un gravamen més gran que el que de per si implica la mateixa detenció, s'ha portat al text legal l'obligació que els qui l'acordin, així com els encarregats de practicar-la, vetllin per aquests drets, com de fet ja recordaven algunes instruccions de la Fiscalia General de l'Estat i del Ministeri de l'Interior. Aquesta protecció no pot perdre de vista, tanmateix, el respecte al dret fonamental a la informació, en els termes que estableix l'article 20 de la Constitució i segons la doctrina del Tribunal Constitucional, com a manifestació de l'Estat de dret.

L'anomenada «presó incomunicada» també ha estat objecte de revisió en aquesta reforma, a l'objecte d'adequar-la a les exigències del dret de la Unió Europea. La nova regulació de l'article 527 permet aplicar aquesta modalitat de detenció quan concorrin els pressupostos legalment previstos d'acord amb la nova redacció que es fa de l'article 509. A més, es faculta el jutge per limitar alguns drets segons les necessitats de cada cas, sense que aquesta restricció operi automàticament i indiferenciadament respecte de tots, i pel temps estrictament imprescindible.

En relació amb els menors, s'ha de comunicar el fet i el lloc de custòdia com més aviat millor als qui n'exerceixin la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet, i s'han de posar a disposició de les seccions de menors de la Fiscalia. En cas que hi hagi un conflicte d'interessos entre els menors i els que n'exerceixen la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet, s'ha de nomenar un defensor judicial, a qui s'ha de donar aquesta informació.

En el cas de les persones amb la capacitat modificada judicialment, s'ha d'informar els qui n'exerceixen la tutela o guarda de fet, i s'ha de donar compte d'això al Ministeri Fiscal.

Finalment, s'introdueix una regla específica per a les detencions en espais marins allunyats del territori espanyol, i es dóna resposta a les situacions que es produïen davant la falta de previsió legal per a aquests supòsits.

IV

La Llei d'enjudiciament criminal no s'ha pogut sostreure al pas del temps. Formes renovades de delinqüència lligades a l'ús de les noves tecnologies han posat de manifest la insuficiència d'un quadre normatiu concebut per a temps ben diferents. Els fluxos d'informació generats pels sistemes de comunicació telemàtica adverteixen de les possibilitats que estan a l'abast del delinqüent, però també proporcionen poderoses eines d'investigació als poders públics. Sorgeix així la necessitat de trobar un delicat equilibri entre la capacitat de l'Estat per fer front a una fenomenologia criminal de nou encuny i l'espai d'exclusió que el nostre sistema constitucional garanteix a cada ciutadà davant de tercers. Per molt meritori que hagi estat l'esforç de jutges i tribunals per definir els límits de l'Estat en la investigació del delictes, l'abandonament a la creació jurisprudencial del que ha de ser objecte de regulació legislativa ha propiciat un dèficit en la qualitat democràtica del nostre sistema processal, carència que tant la dogmàtica com instàncies supranacionals han recordat. Recentment, el Tribunal Constitucional ha apuntat el caràcter inajornable d'una regulació que tracti les intromissions en la privacitat de la persona investigada en un procés penal. Ara per ara, no tenen cobertura i la seva esmena no es pot obtenir recurrent a un voluntarista expedient d'integració analògica que desborda els límits del que és constitucionalment acceptable. Només així es pot evitar la incidència negativa que l'actual estat de coses està projectant en relació amb alguns dels drets constitucionals que poden ser objecte de limitació en el procés penal.

La detenció i obertura de la correspondència escrita i telegràfica s'actualitza en un nou article 579, on se'n delimita l'àmbit material aplicable, alhora que se'n regulen els terminis màxims de durada i les excepcions a la necessitat d'autorització judicial d'acord amb una doctrina jurisprudencial consolidada. En particular i pel que fa al primer dels aspectes destacats, la reforma, davant d'altres models comparats que acullen una enumeració

casuística dels delictes que autoritzen aquest mitjà d'investigació, opta per exigir la concurrència, no cumulativa, de qualsevol dels tres requisits que defineix l'apartat 1 d'aquest article, que serveixen de referència per fixar l'àmbit aplicable d'altres mesures d'investigació. El primer requisit opera com una limitació genèrica, de caràcter quantitatiu, lligada a la gravetat de la pena: delictes dolosos castigats amb una pena amb un límit màxim superior als tres anys de presó. Al costat d'aquest pressupòsit se n'afegeixen dos més: que s'estigui en presència de delictes comesos en el si d'un grup o organització criminal, o que es tracti de delictes de terrorisme. S'introdueix un nou article 579 *bis*, relatiu a la utilització del resultat d'aquesta diligència en un altre procés penal diferent, en particular pel que fa al tractament dels anomenats «descobriments casuals» i a la continuació de la mesura en aquell altre procés, per a la qual cosa es requereix una nova interlocutòria judicial que convalidi aquesta situació. Aquesta previsió serveix de pauta per a la resta de mesures d'investigació tecnològica.

Les altres mesures d'investigació tecnològica són objecte d'atenció en els capítols V a VII del títol VIII del llibre II de la Llei d'enjudiciament criminal, i a totes són aplicables les disposicions comunes que introdueix el capítol IV. S'ha reordenat la sistemàtica tradicional d'aquest títol amb la finalitat de donar cabuda a la inajornable regulació d'aquesta matèria. S'aprofita així un esquema formal històric que, malgrat els problemes pràctics derivats de la seva obsolescència, té l'avantatge d'haver estat objecte d'atenció freqüent per part de la jurisprudència del Tribunal Suprem.

S'ha considerat oportuna la proclamació normativa dels principis que el Tribunal Constitucional ha definit com a determinants de la validesa de l'acte d'ingerència. Totes les mesures han de respondre al principi d'especialitat. Això exigeix que l'actuació de què es tracti tingui per objecte l'aclariment d'un fet punible concret, i es prohibeixen, doncs, les mesures d'investigació tecnològica de naturalesa prospectiva, d'acord amb el concepte sobre el qual informa la doctrina emanada del màxim intèrpret de la Constitució, per totes la Sentència 253/2006, d'11 de setembre. Les mesures d'investigació tecnològica han de satisfer, a més, els principis d'idoneïtat, excepcionalitat, necessitat i proporcionalitat, la concurrència de les quals s'ha de justificar suficientment en la resolució judicial habilitadora, en què el jutge ha de determinar la naturalesa i l'extensió de la mesura en relació amb la investigació concreta i amb els resultats esperats.

La reforma ha considerat adequat no abandonar els aspectes formals de la sol·licitud i del contingut de la resolució judicial habilitadora. La pràctica forense no és aliena a casos de sol·licituds policials i d'ulteriors resolucions judicials que pateixen d'un laconisme argumental susceptible de vulnerar el deure constitucional de motivació. S'orienta a evitar aquest efecte la minuciosa regulació del contingut d'aquesta sol·licitud, així com de la resolució judicial que, si s'escau, habiliti la mesura d'ingerència. Les disposicions comunes s'estenen igualment a les altres qüestions de forma, com ara la sol·licitud de pròrroga, les regles generals de durada, el secret, el control de la mesura, l'afectació a terceres persones, la utilització d'informació en procediment diferent, el cessament de la mesura o la destrucció de registres. Cada diligència modula alguns d'aquests aspectes i es regeix per regles específiques pròpies de la seva particularitat.

En relació amb la intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques, en la determinació de l'àmbit material aplicable se segueix el mateix criteri evidenciat més amunt per remissió, encara que se sumen a la llista de delictes els comesos per mitjà d'instruments informàtics o de qualsevol altra tecnologia de la informació o la telecomunicació.

En la nova regulació es confereix substantivitat pròpia a altres formes de comunicació telemàtica que no han tingut tractament normatiu en la Llei processal. Les dificultats associades a aquest buit s'han multiplicat en la pràctica per una interpretació jurisprudencial de la legislació cridada a reglar l'obligació de les operadores de conservar les dades generades per les comunicacions electròniques, que ha degradat els molt estesos instruments de comunicació telemàtica –per exemple, els missatges de SMS o el correu electrònic– a la condició d'aspectes accessoris, de sacrifici obligat sempre que s'adopti una decisió jurisdiccional d'intervenció telefònica. Davant d'aquesta concepció, el nou text autoritza la intervenció i el registre de les comunicacions de qualsevol classe que es facin

a través del telèfon o de qualsevol altre mitjà o sistema de comunicació telemàtica, lògica o virtual. Però sotmet la intercepció de totes elles –en la seva instrumentalitat pròpia i diferenciada– als principis generals que el text proclama. Es pretén amb això que sigui el mateix jutge, ponderant la gravetat del fet que està sent objecte d'investigació, qui determini l'abast de la ingerència de l'Estat en les comunicacions particulars. La resolució habilitadora, per tant, ha de precisar l'àmbit objectiu i subjectiu de la mesura. És a dir, ha de motivar, a la llum d'aquests principis, si el sacrifici de les comunicacions telefòniques no és suficient i si la investigació exigeix, a més, la intercepció dels SMS, MMS o qualsevol altra forma de comunicació telemàtica de caràcter bidireccional.

S'estableix un termini de tres mesos com a durada màxima inicial de la intervenció, termini que és susceptible d'ampliació i pròrroga, prèvia petició raonada per períodes successius d'igual durada, fins a un màxim temporal de divuit mesos, sempre que subsisteixin les causes que la van motivar. D'aquesta manera es busca un equilibri entre la necessitat de valdre's d'aquestes diligències per a la investigació dels delictes més greus per a la societat i la importància de definir uns límits cronològics que no prolonguin de manera innecessària la interferència dels poders públics en la privacitat dels ciutadans afectats per la mesura.

Amb la finalitat d'assegurar l'autenticitat i integritat dels suports posats a disposició del jutge, s'imposa la utilització d'un sistema de segellat o signatura electrònica que garanteixi la informació bolcada des del sistema central. Aquesta mesura és paral·lela a la que exigeixen altres ordres jurisdiccionals per a la plena validesa dels documents aportats al procés en format electrònic i acull una línia jurisprudencial de la sala segona del Tribunal Suprem.

Es completa la regulació amb un precepte destinat a fixar els termes de l'esborrament i l'eliminació de les gravacions originals, un cop es posi terme al procediment. Amb això es pretén evitar qualsevol difusió d'un material que, pel seu contingut, podria causar dany de manera irreparable a la intimitat de la persona afectada.

En la investigació d'alguns fets delictius, la incorporació al procés de les dades electròniques de trànsit o associades pot ser d'una importància decisiva. La reforma acull el criteri que fixa la Llei 25/2007, de 18 d'octubre, de conservació de dades relatives a les comunicacions electròniques i a les xarxes públiques de comunicacions, i imposa l'exigència d'autorització judicial per a la seva cessió als agents facultats, sempre que es tracti de dades vinculades a processos de comunicació. La seva incorporació al procés només s'autoritza quan es tracti de la investigació d'un delictes que, per raons vinculades al principi de proporcionalitat, sigui dels que justifiquen el sacrifici de la inviolabilitat de les comunicacions. Es fa un tractament jurídic individualitzat a l'accés per agents de policia a l'IMSI, l'IMEI, l'adreça IP i altres elements d'identificació d'una targeta o terminal determinada, de conformitat amb una jurisprudència del Tribunal Suprem ja consolidada sobre aquesta matèria. També es regula el supòsit de la cessió de dades desvinculades dels processos de comunicació referents a la titularitat o identificació d'un dispositiu electrònic, als quals pot accedir el Ministeri Fiscal o la policia judicial en l'exercici de les seves funcions sense necessitat d'una autorització judicial.

L'experiència demostra que, en la investigació de determinats delictes, la captació i gravació de comunicacions orals obertes mitjançant l'ús de dispositius electrònics pot ser indispensable. Es tracta d'una matèria fins ara absent de la regulació del procés penal, l'abast de la qual s'aborda amb subjecció a dues idees clau. La primera, l'exigència que sigui el jutge d'instrucció qui legítimi l'acte d'ingerència; la segona, la necessitat que els principis rectors d'especialitat, excepcionalitat, idoneïtat, necessitat i proporcionalitat actuïn com a elements de justificació de la mesura. Aquesta mesura només es pot acordar per a trobades concretes que la persona investigada hagi de mantenir, i s'ha d'identificar amb precisió el lloc o les dependències que se sotmeten a vigilància. Per tant, no són possibles les autoritzacions de captació i gravació de converses orals de caràcter general o indiscriminades, i, en conseqüència, el dispositiu d'escolta i, si s'escau, les càmeres que s'hi associïn, s'han de desactivar tan aviat com finalitzi la conversa la captació de la qual es va permetre, com es desprèn de l'article 588 quater c.

La reforma tracta també la regulació de la utilització de dispositius tècnics de seguiment i localització. La incidència que en la intimitat de qualsevol persona pot tenir el coneixement pels poders públics de la seva ubicació espacial fa que l'autorització per a la seva pràctica s'atribueixi al jutge d'instrucció. En el mateix capítol s'habilita la gravació de la imatge en espai públic sense necessitat d'autorització judicial, en la mesura en què no es produeix afectació en cap dels drets fonamentals de l'article 18 del nostre text constitucional.

La Llei pretén acabar amb un altre buit normatiu. Es tracta del registre de dispositius informàtics d'emmagatzematge massiu i el registre remot d'equips informàtics. Respecte del primer d'aquests, la reforma descarta qualsevol dubte sobre el fet que aquests instruments de comunicació i, si s'escau, emmagatzematge d'informació són alguna cosa més que simples peces de convicció. Per això la regulació és exigent respecte de l'accés al seu contingut. Pel que fa al registre remot –diligència present en bona part de les legislacions europees–, l'intens grau d'ingerència que implica la seva adopció justifica que fins i tot es reforci l'àmbit objectiu de la mesura, per a la qual cosa s'han delimitat amb una llista *numerus clausus* els delictes que la poden habilitar, i que es limiti la durada temporal, de manera que s'ha optat per una durada d'un mes prorrogable com a màxim per períodes de temps iguals fins als tres mesos.

Finalment i pel que fa a les diligències d'investigació tecnològica, la reforma preveu com a mesura d'assegurament l'ordre de conservació de dades, la finalitat de la qual és garantir la preservació de les dades i informacions concretes de tota classe que estiguin emmagatzemades en un sistema informàtic fins que s'obtingui l'autorització judicial corresponent per a la seva cessió. D'aquesta manera la posterior aportació com a mitjà de prova o, si s'escau, la seva anàlisi forense no es veu frustrada per la desaparició, l'alteració o el deteriorament d'uns elements inherentment volàtils. Aquesta norma pren com a referència l'article 16 del Conveni sobre la ciberdelinqüència, de 23 de novembre de 2001, ratificat per Espanya el 20 de maig de 2010, i s'estableix un termini màxim de vigència de l'ordre de noranta dies prorrogable fins que se n'autoritzi la cessió o es compleixin cent vuitanta dies.

No és necessari explicar la importància de l'anomenat agent encobert als efectes de la persecució de modalitats delictives determinades. Doncs bé, de manera íntimament relacionada amb les anteriors mesures d'investigació tecnològica, la reforma actualitza l'ús d'aquests recursos per l'agent encobert en les tasques que té encomanades. En concret, d'una banda es preveu la possibilitat que els agents encoberts puguin obtenir imatges i gravar converses, sempre que aconseguixin específicament una autorització judicial per fer-ho; i, de l'altra, es regula la figura de l'agent encobert informàtic, que requereix autorització judicial per actuar en canals tancats de comunicació (atès que en els canals oberts, per la seva pròpia naturalesa, no és necessària), i que, al seu torn, requereix una autorització especial (sigui en la mateixa resolució judicial, amb motivació separada i suficient, o en una altra de diferent) per intercanviar o enviar arxius il·lícits per raó del seu contingut en el curs d'una investigació.

V

La reforma també té per objecte adaptar el llenguatge de la Llei d'enjudiciament criminal als temps actuals i, en particular, eliminar determinades expressions usades de manera indiscriminada a la Llei, sense cap tipus de rigor conceptual, com ara «imputat», amb la qual s'al·ludeix a la persona sobre la qual només recauen meres sospites i per això és investigada, però respecte de la qual no hi ha indicis suficients perquè se li atribueixi judicialment i formalment la comissió d'un fet punible. Amb aquesta finalitat es va convocar la Comissió per a la Claredat del Llenguatge Jurídic, les recomanacions de la qual es van tenir en compte en la redacció dels preceptes d'aquesta Llei. Entre les seves conclusions hi ha la necessitat d'evitar les connotacions negatives i estigmatitzadores d'aquesta expressió, de manera que s'acomoda el llenguatge a la realitat del que passa en cadascuna de les fases del procés penal, raons que ens han de portar a la substitució del vocable «imputat» per altres de més adequats, com ara «investigat» i «encausat», segons la fase processal. La reforma ha fet seves aquestes conclusions. I, així, el primer d'aquests termes

serveix per identificar la persona sotmesa a investigació per la seva relació amb un delictes; mentre que amb el terme «encausat» es designa, de manera general, aquell a qui l'autoritat judicial, una vegada concloua la instrucció de la causa, imputa formalment el fet d'haver participat en la comissió d'un fet delictiu concret. Sense perjudici que al llarg d'aquesta Llei s'ha procedit d'acord amb un ajust conceptual i terminològic similar, a l'apartat vint s'efectua la substitució oportuna dels termes esmentats respecte de la resta de l'articulat de la Llei d'enjudiciament criminal. En tot cas, aquesta substitució no afecta altres nomenclatures que s'utilitzen per definir la persona investigada o encausada per la seva relació amb la situació processal en què està. Així, es mantenen els termes «acusat» o «processat», que es poden utilitzar de manera indistinta al d'«encausat» en les fases oportunes.

VI

Les normes que preveu aquesta Llei són aplicables a tots els procediments penals que s'incoïn amb posterioritat a la seva entrada en vigor. No obstant això i amb la finalitat que les garanties previstes, relatives a l'estatut de l'investigat i detingut i mesures d'investigació tecnològica, siguin immediatament operatives en els procediments en curs, es disposa que aquestes garanties també presideixin les diligències policials i fiscals, resolucions i actuacions judicials que s'acordin després de la seva entrada en vigor. Això de cap manera comporta que es pugui qüestionar la validesa de les resolucions adoptades o actuacions practicades amb anterioritat i d'acord amb la legalitat vigent llavors.

Article únic. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal.*

La Llei d'enjudiciament criminal es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'article 118, que queda redactat de la manera següent:

«Article 118.

1. Tota persona a qui s'atribueixi un fet punible pot exercir el dret de defensa, intervenint en les actuacions des que se li'n comunicui l'existència, hagi estat objecte de detenció o de qualsevol altra mesura cautelar o se n'hagi acordat el processament, i a aquest efecte se l'ha d'instruir, sense demora injustificada, dels drets següents:

a) Dret de ser informat dels fets que se li atribueixin, així com de qualsevol canvi rellevant en l'objecte de la investigació i dels fets imputats. Aquesta informació s'ha de facilitar amb el grau de detall suficient per permetre l'exercici efectiu del dret de defensa.

b) Dret d'examinar les actuacions amb l'antelació deguda per salvaguardar el dret de defensa i, en tot cas, abans que se li prengui declaració.

c) Dret d'actuar en el procés penal per exercir el seu dret de defensa d'acord amb el que disposa la llei.

d) Dret de designar lliurement advocat, sense perjudici del que disposa l'apartat 1 a) de l'article 527.

e) Dret de sol·licitar assistència jurídica gratuïta, procediment per fer-ho i condicions per obtenir-la.

f) Dret a la traducció i interpretació gratuïtes de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 127.

g) Dret de guardar silenci i de no prestar declaració si no vol fer-ho, i de no contestar alguna o algunes de les preguntes que se li formulin.

h) Dret de no declarar contra si mateix i de no confessar-se culpable.

La informació a què es refereix aquest apartat s'ha de facilitar en un llenguatge comprensible i que sigui accessible. A aquests efectes s'ha d'adaptar la informació a l'edat del destinatari, el seu grau de maduresa, la discapacitat i qualsevol altra

circumstància personal de la qual pugui derivar una modificació de la capacitat per entendre l'abast de la informació que se li facilita.

2. El dret de defensa s'ha d'exercir sense més limitacions que les que preveu específicament la Llei des de l'atribució del fet punible investigat fins a l'extinció de la pena.

El dret de defensa comprèn l'assistència lletrada d'un advocat de lliure designació o, si de cas hi manca, d'un advocat d'ofici, amb el qual es pot comunicar i entrevistar reservadament, fins i tot abans que li prengui declaració la policia, el fiscal o l'autoritat judicial, sense perjudici del que disposa l'article 527, i que ha d'estar present en totes les seves declaracions així com en les diligències de reconeixement, acaraments i reconstrucció de fets.

3. Per actuar en el procés, les persones investigades les ha de representar un procurador i defensar un advocat, i aquests s'han de designar d'ofici quan no els hagin nomenat ells mateixos i ho sol·licitin, i, en tot cas, quan no tinguin aptitud legal per fer-ho.

Si no han designat cap procurador o advocat, se'ls ha de requerir que ho facin o s'han de nomenar d'ofici si, requerits, no els nomenen, quan la causa arribi a un estat en què es necessiti el seu consell o s'hagi d'intentar algun recurs que en faci indispensable l'actuació.

4. Totes les comunicacions entre la persona investigada o encausada i el seu advocat tenen caràcter confidencial.

Si aquestes converses o comunicacions s'han captat o s'han intervingut durant l'execució d'alguna de les diligències que regula aquesta Llei, el jutge ha d'ordenar l'eliminació de la gravació o el lliurament al destinatari de la correspondència detinguda, i deixar constància d'aquestes circumstàncies en les actuacions.

El que disposa el paràgraf primer no és aplicable quan es constati l'existència d'indicis objectius de la participació de l'advocat en el fet delictiu investigat o de la seva implicació juntament amb la persona investigada o encausada en la comissió d'una altra infracció penal, sense perjudici del que disposa la Llei general penitenciària.

5. L'admissió de denúncia o querella, i qualsevol actuació processal de la qual resulti la imputació d'un delictes contra una persona o unes persones determinades, s'han de posar immediatament en coneixement dels presumptament responsables.»

Dos. S'afegeixen dos nous apartats 6 i 7 a l'article 282 *bis* amb la redacció següent:

«6. El jutge d'instrucció pot autoritzar funcionaris de la policia judicial perquè actuïn sota identitat suposada en comunicacions mantingudes en canals tancats de comunicació amb la finalitat d'aclarir algun dels delictes a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article o qualsevol delictes dels que preveu l'article 588 *ter* a.

L'agent encobert informàtic, amb autorització específica per fer-ho, pot intercanviar o enviar ell mateix arxius il·lícits per raó del seu contingut i analitzar els resultats dels algorismes aplicats per a la identificació dels arxius il·lícits esmentats.

7. En el curs d'una investigació portada a terme mitjançant un agent encobert, el jutge competent pot autoritzar l'obtenció d'imatges i la gravació de les converses que es puguin mantenir en les trobades previstes entre l'agent i la persona investigada, encara que es produeixin a l'interior d'un domicili.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2, i s'introdueix un nou apartat 4 a l'article 509, que queden redactats de la manera següent:

«1. El jutge d'instrucció o tribunal pot acordar excepcionalment, mitjançant una resolució motivada, la detenció o presó incomunicades quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Necessitat urgent d'evitar greus conseqüències que puguin posar en perill la vida, la llibertat o la integritat física d'una persona.

b) Necessitat urgent d'una actuació immediata dels jutges d'instrucció per evitar comprometre de manera greu el procés penal.

2. La comunicació ha de durar el temps estrictament necessari per practicar amb urgència diligències encaminades a evitar els perills a què es refereix l'apartat anterior. La comunicació no es pot estendre més enllà de cinc dies. En els casos en què la presó s'acordi en causa per algun dels delictes als quals es refereix l'article 384 bis o altres delictes comesos concertadament i de manera organitzada per dues o més persones, la comunicació es pot prorrogar per un altre termini no superior a cinc dies.»

«4. En cap cas poden ser objecte de detenció comunicada els menors de setze anys.»

Quatre. Es fa una nova redacció dels apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6 de l'article 520 i s'introdueixen nous apartats 2 bis, 7 i 8 en aquest mateix precepte, que han de tenir el contingut següent:

«1. La detenció i la presó provisional s'han de practicar de la manera que menys perjudiqui el detingut o pres en la seva persona, la seva reputació i el seu patrimoni. Els qui acordin la mesura i els encarregats de practicar-la, així com dels trasllats ulteriors, han de vetllar pels drets constitucionals a l'honor, la intimitat i la imatge d'aquests, amb respecte al dret fonamental a la llibertat d'informació.

La detenció preventiva no pot durar més del temps estrictament necessari per a la realització dels esbrinaments encaminats a l'aclariment dels fets. Dins dels terminis que estableix aquesta Llei, i, en tot cas, en el termini màxim de setanta-dues hores, la persona detinguda s'ha de posar en llibertat o a disposició de l'autoritat judicial.

En l'atestat s'ha de reflectir el lloc i l'hora de la detenció i de la posada a disposició de l'autoritat judicial o, si s'escau, de la posada en llibertat.

2. A qualsevol persona detinguda o presa se l'ha d'informar per escrit, en un llenguatge senzill i accessible, en una llengua que compregui i de manera immediata, dels fets que se li atribueixin i les raons motivadores de la seva privació de llibertat, així com dels drets que li assisteixen i especialment dels següents:

a) Dret de guardar silenci no declarant si no ho vol, de no contestar alguna o algunes de les preguntes que li formulin, o de manifestar que només pensa declarar davant el jutge.

b) Dret de no declarar contra si mateix i de no confessar-se culpable.

c) Dret de designar advocat, sense perjudici del que disposa l'apartat 1.a) de l'article 527, i de ser assistit per ell sense demora injustificada. En cas que, a causa de la llunyania geogràfica no sigui possible immediatament l'assistència de lletrat, s'ha de facilitar al detingut una comunicació telefònica o una videoconferència amb ell, llevat que aquesta comunicació sigui impossible.

d) Dret d'accedir als elements de les actuacions que siguin essencials per impugnar la legalitat de la detenció o privació de llibertat.

e) Dret que s'assabenti el familiar o la persona que vulgui, sense demora injustificada, de la seva privació de llibertat i el lloc de custòdia en què estigui en cada moment. Els estrangers tenen dret que les circumstàncies anteriors es comuniquin a l'oficina consular del seu país.

f) Dret de comunicar-se telefònicament, sense demora injustificada, amb un tercer de la seva elecció. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar en presència d'un funcionari de policia o, si s'escau, del funcionari que designin el jutge o el fiscal, sense perjudici del que disposa l'article 527.

g) Dret de ser visitat per les autoritats consulars del seu país, de comunicar-se i de mantenir correspondència amb aquestes.

h) Dret de ser assistit gratuïtament per un intèrpret, quan es tracti d'un estranger que no compregui o no parli el castellà o la llengua oficial de l'actuació de què es tracti, o de persones sordes o amb discapacitat auditiva, així com d'altres persones amb dificultats del llenguatge.

i) Dret de ser reconegut pel metge forense o el seu substitut legal i, si de cas hi manca, pel de la institució en què estigui, o per qualsevol altre dependent de l'Estat o d'altres administracions públiques.

j) Dret de sol·licitar assistència jurídica gratuïta, el procediment per fer-ho i les condicions per obtenir-la.

Així mateix, se l'ha d'informar del termini màxim legal de durada de la detenció fins a la posada a disposició de l'autoritat judicial i del procediment per mitjà del qual pot impugnar la legalitat de la seva detenció.

Quan no es disposi d'una declaració de drets en una llengua que compregui el detingut, se l'ha d'informar dels seus drets per mitjà d'un intèrpret tan aviat com sigui possible. En aquest cas, se li ha de lliurar, posteriorment i sense demora indeguda, la declaració escrita de drets en una llengua que compregui.

En tots els casos s'ha de permetre al detingut conservar en el seu poder la declaració escrita de drets durant tot el temps de la detenció.

2 bis. La informació a què es refereix l'apartat anterior s'ha de facilitar en un llenguatge comprensible i que sigui accessible al destinatari. A aquests efectes la informació s'ha d'adaptar a la seva edat, el grau de maduresa, la discapacitat i qualsevol altra circumstància personal de la qual pugui derivar una limitació de la capacitat per entendre l'abast de la informació que se li facilita.

3. Si el detingut és estranger, es comunica al cònsol del seu país el fet de la seva detenció i el lloc de custòdia i se li permet la comunicació amb l'autoritat consular. En cas que el detingut tingui dues o més nacionalitats, pot triar quines autoritats consulars s'ha d'informar que està privat de llibertat i amb qui es vol comunicar.

4. Si es tracta d'un menor, s'ha de posar a disposició de les seccions de menors de la Fiscalia i s'ha de comunicar el fet i el lloc de custòdia als qui n'exerceixin la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet, tan aviat com es tingui constància de la minoria d'edat.

En cas de conflicte d'interessos amb els qui exerceixin la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet del menor, s'ha de nomenar un defensor judicial, a qui s'ha d'assabentar del fet i del lloc de detenció.

Si el detingut té la capacitat modificada judicialment, la informació que preveu l'apartat 2 d'aquest article s'ha de comunicar als qui n'exerceixin la tutela o guarda de fet, i se n'ha de donar compte al Ministeri Fiscal.

Si el detingut menor o amb capacitat modificada judicialment és estranger, el fet de la detenció s'ha de notificar d'ofici al cònsol del seu país.

5. El detingut ha de designar lliurement un advocat i si no ho fa l'ha d'assistir un advocat d'ofici. Cap autoritat o agent no li ha d'efectuar cap recomanació sobre l'advocat a designar més enllà d'informar-lo del seu dret.

L'autoritat que tingui el detingut sota la seva custòdia ha de comunicar immediatament al Col·legi d'Advocats el nom de la persona designada pel detingut per assistir-lo als efectes de la seva localització i transmissió de l'encàrrec professional o, si s'escau, li ha de comunicar la petició de nomenament d'advocat d'ofici.

Si el detingut no ha designat advocat, o l'elegit refusa l'encàrrec o no se'l troba, el Col·legi d'Advocats ha de procedir immediatament al nomenament d'un advocat del torn d'ofici.

L'advocat designat ha d'acudir al centre de detenció amb la màxima urgència, sempre dins del termini màxim de tres hores des de la recepció de l'encàrrec. Si no compareix en aquest termini, el Col·legi d'Advocats ha de designar un nou advocat del torn d'ofici, que ha de comparèixer tan aviat com sigui possible i sempre dins del

termini indicat, sense perjudici de l'exigència de la responsabilitat disciplinària en què hagi pogut incórrer el no compareixent.

6. L'assistència de l'advocat consisteix en:

a) Sol·licitar, si s'escau, que s'informi el detingut o pres dels drets que estableix l'apartat 2 i que es procedeixi, si és necessari, al reconeixement mèdic que assenyala la lletra i).

b) Intervenir en les diligències de declaració del detingut, en les diligències de reconeixement de què sigui objecte i en les de reconstrucció dels fets en què participi el detingut. L'advocat pot sol·licitar al jutge o funcionari que hagin practicat la diligència en la qual hagi intervingut, una vegada acabada aquesta, la declaració o l'ampliació dels punts que consideri convenients, així com la consignació en l'acta de qualsevol incidència que hagi tingut lloc durant la seva pràctica.

c) Informar el detingut de les conseqüències de la prestació o denegació de consentiment a la pràctica de diligències que se li sol·licitin.

Si el detingut s'oposa a la recollida de les mostres mitjançant frotis bucal, d'acord amb les previsions de la Llei orgànica 10/2007, de 8 d'octubre, reguladora de la base de dades policial sobre identificadors obtinguts a partir de l'ADN, el jutge d'instrucció, a instància de la policia judicial o del Ministeri Fiscal, pot imposar l'execució forçosa d'aquesta diligència mitjançant el recurs a les mesures coactives mínimes indispensables, que han de ser proporcionades a les circumstàncies del cas i respectuoses amb la seva dignitat.

d) Entrevistar-se reservadament amb el detingut, fins i tot abans que li prengui declaració la policia, el fiscal o l'autoritat judicial, sense perjudici del que disposa l'article 527.

7. Les comunicacions entre l'investigat o encausat i el seu advocat tenen caràcter confidencial en els mateixos termes i amb les mateixes excepcions que preveu l'apartat 4 de l'article 118.

8. No obstant això, el detingut o pres pot renunciar a la preceptiva assistència d'advocat si la seva detenció ha estat per fets susceptibles de tipificar-se exclusivament com a delictes contra la seguretat del trànsit, sempre que se li hagi facilitat informació clara i suficient en un llenguatge senzill i comprensible sobre el contingut d'aquest dret i les conseqüències de la renúncia. El detingut pot revocar la seva renúncia en qualsevol moment.»

Cinc. S'introdueix un nou article 520 ter amb la redacció següent:

«Article 520 ter.

Als detinguts en espais marins per la presumpta comissió dels delictes que preveu l'article 23.4.d) de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, se'ls han d'aplicar els drets que reconeix aquest capítol en la mesura que siguin compatibles amb els mitjans personals i materials existents a bord del vaixell o aeronau que practiqui la detenció, i s'han de posar en llibertat o a disposició de l'autoritat judicial competent tan aviat com sigui possible, sense que es pugui excedir el termini màxim de setanta-dues hores. La posada a disposició judicial es pot dur a terme pels mitjans telemàtics dels quals disposi el vaixell o aeronau, quan per raó de la distància o la seva situació d'aïllament no sigui possible portar els detinguts a presència física de l'autoritat judicial dins del termini indicat.»

Sis. Es modifica l'article 527, que té la redacció següent:

«1. En els supòsits de l'article 509, es pot privar el detingut o pres dels següents drets si així ho justifiquen les circumstàncies del cas:

a) Designar un advocat de la seva confiança.

- b) Comunicar-se amb totes o alguna de les persones amb les quals tingui dret de fer-ho, excepte amb l'autoritat judicial, el Ministeri Fiscal i el metge forense.
- c) Entrevistar-se reservadament amb el seu advocat.
- d) Accedir ell o el seu advocat a les actuacions, excepte als elements essencials per poder impugnar la legalitat de la detenció.

2. La comunicació o la restricció d'un altre dret de l'apartat anterior s'ha d'acordar per interlocutòria. Quan la policia judicial o el Ministeri Fiscal sol·liciti la restricció de drets s'han d'entendre acordades les mesures que preveu l'apartat 1 que s'hagin instat per un termini màxim de vint-i-quatre hores, dins del qual el jutge s'ha de pronunciar sobre la sol·licitud, així com sobre la pertinència d'acordar el secret de les actuacions. La comunicació i l'aplicació al detingut o pres d'alguna de les excepcions referides en l'apartat anterior s'ha d'acordar per interlocutòria, i s'han de motivar les raons que justifiquen l'adopció de cadascuna de les excepcions al règim general de conformitat amb el que disposa l'article 509.

El jutge ha de controlar efectivament les condicions en què es produeixi la comunicació, i a aquest efecte pot requerir informació per constatar l'estat del detingut o pres i el respecte dels seus drets.

3. Els reconeixements mèdics del detingut a qui es restringeix el dret de comunicar-se amb totes o alguna de les persones amb les quals tingui dret de fer-ho s'han de fer amb una freqüència almenys de dos reconeixements cada vint-i-quatre hores, segons criteri facultatiu.»

Set. Es modifica la rúbrica del títol VIII del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«TÍTOL VIII

De les mesures d'investigació limitadores dels drets que reconeix l'article 18 de la Constitució»

Vuit. Els articles 545 a 572 s'agrupen en un nou capítol I del títol VIII del llibre II, la rúbrica del qual és la següent:

«CAPÍTOL I

De l'entrada i registre en lloc tancat»

Nou. Els articles 573 a 578 s'agrupen en un nou capítol II del títol VIII del llibre II, la rúbrica del qual és la següent:

«CAPÍTOL II

Del registre de llibres i papers»

Deu. Els articles 579 a 588 s'agrupen en un nou capítol III del títol VIII del llibre II, amb la rúbrica següent:

«CAPÍTOL III

De la detenció i obertura de la correspondència escrita i telegràfica»

Onze. Es modifica l'article 579, que queda redactat de la manera següent:

«Article 579. *De la correspondència escrita o telegràfica.*

1. El jutge pot acordar la detenció de la correspondència privada, postal i telegràfica, inclosos faxos, burofaxos i girs, que l'investigat remeti o rebi, així com la

seva obertura o examen, si hi ha indicis que es poden aconseguir per aquests mitjans el descobriment o la comprovació d'algun fet o circumstància rellevant per a la causa, sempre que la investigació tingui per objecte algun dels delictes següents:

1r. Delictes dolosos castigats amb una pena amb un límit màxim d'almenys tres anys de presó.

2n. Delictes comesos en el si d'un grup o una organització criminal.

3r. Delictes de terrorisme.

2. El jutge pot acordar, en resolució motivada, per un termini de fins a tres mesos, prorrogable per períodes iguals o inferiors fins a un màxim de divuit mesos, l'observació de les comunicacions postals i telegràfiques de l'investigat, així com de les comunicacions de les quals se serveixi per a la realització dels seus fins delictius.

3. En cas d'urgència, quan les investigacions es facin per a l'esbrinament de delictes relacionats amb l'actuació de bandes armades o elements terroristes i hi hagi raons fonamentades que facin imprescindible la mesura que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, la pot ordenar el ministre de l'Interior o, si de cas hi manca, el secretari d'Estat de Seguretat. Aquesta mesura s'ha de comunicar immediatament al jutge competent i, en tot cas, dins del termini màxim de vint-i-quatre hores, i s'han de fer constar les raons que van justificar l'adopció de la mesura, l'actuació feta, la manera com s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de manera motivada, ha de revocar o confirmar aquesta actuació en un termini màxim de setanta-dues hores des que es va ordenar la mesura.

4. No es requereix autorització judicial en els casos següents:

a) Enviaments postals que, per les seves pròpies característiques externes, no s'utilitzin usualment per contenir correspondència individual sinó per servir al transport i tràfic de mercaderies, o a l'exterior dels quals es faci constar el contingut.

b) Les altres formes d'enviament de la correspondència sota el format legal de comunicació oberta, en les quals sigui obligatòria una declaració externa de contingut o que incorporin la indicació expressa que se n'autoritza la inspecció.

c) Quan la inspecció es faci d'acord amb la normativa duanera o procedeixi d'acord amb les normes postals que regulen una determinada classe d'enviament.

5. La sol·licitud i les actuacions posteriors relatives a la mesura sol·licitada s'han de substanciar en una peça separada i secreta, sense necessitat que s'acordi expressament el secret de la causa.»

Dotze. Es crea un nou article 579 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 579 bis. *Utilització de la informació obtinguda en un procediment diferent i descobriments casuals.*

1. El resultat de la detenció i obertura de la correspondència escrita i telegràfica es pot utilitzar com a mitjà d'investigació o prova en un altre procés penal.

2. A aquest efecte, s'ha de procedir a la deducció de testimoni dels particulars necessaris per acreditar la legitimitat de la ingerència. S'han d'incloure entre els antecedents indispensables, en tot cas, la sol·licitud inicial per a l'adopció, la resolució judicial que l'acorda i totes les peticions i resolucions judicials de pròrroga recaigudes en el procediment d'origen.

3. La continuació d'aquesta mesura per a la investigació del delicte casualment descobert requereix l'autorització del jutge competent, per a la qual aquest ha de comprovar la diligència de l'actuació, i ha d'avaluar el marc en què es va produir el descobriment casual i la impossibilitat d'haver sol·licitat la mesura que l'inclogué en el seu moment. Així mateix s'ha d'informar si les diligències continuen declarades secretes, als efectes que aquesta declaració es respecti en l'altre procés penal, i s'ha de comunicar el moment en què aquest secret s'alci.»

Tretze. Es crea al títol VIII del llibre II un nou capítol IV amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL IV

Disposicions comunes a la intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques, la captació i gravació de comunicacions orals mitjançant la utilització de dispositius electrònics, la utilització de dispositius tècnics de seguiment, localització i captació de la imatge, el registre de dispositius d'emmagatzematge massiu d'informació i els registres remots sobre equips informàtics.

Article 588 bis a. *Principis rectors.*

1. Durant la instrucció de les causes es pot acordar alguna de les mesures d'investigació que regulin aquest capítol sempre que mitjanci una autorització judicial dictada amb plena subjecció als principis d'especialitat, idoneïtat, excepcionalitat, necessitat i proporcionalitat de la mesura.

2. El principi d'especialitat exigeix que una mesura es relacioni amb la investigació d'un delictes concret. No es poden autoritzar mesures d'investigació tecnològica que tinguin per objecte prevenir o descobrir delictes o aclarir sospites sense cap base objectiva.

3. El principi d'idoneïtat serveix per definir l'àmbit objectiu i subjectiu i la durada de la mesura en virtut de la seva utilitat.

4. En aplicació dels principis d'excepcionalitat i necessitat només es pot acordar la mesura:

a) Quan no estiguin a disposició de la investigació, en atenció a les seves característiques, altres mesures menys costoses per als drets fonamentals de l'investigat o encausat i igualment útils per a l'aclariment del fet.

b) Quan el descobriment o la comprovació del fet investigat, la determinació del seu autor o autors, l'esbrinament del seu parador, o la localització dels efectes del delictes resti greument dificultada sense el recurs a aquesta mesura.

5. Les mesures d'investigació que regula aquest capítol només s'han de considerar proporcionades quan, tingudes en compte totes les circumstàncies del cas, el sacrifici dels drets i interessos afectats no sigui superior al benefici que resulti de la seva adopció per a l'interès públic i de tercers. Per a la ponderació dels interessos en conflicte, la valoració de l'interès públic s'ha de basar en la gravetat del fet, la seva transcendència social o l'àmbit tecnològic de producció, la intensitat dels indicis existents i la rellevància del resultat perseguit amb la restricció del dret.

Article 588 bis b. *Sol·licitud d'autorització judicial.*

1. El jutge pot acordar les mesures que regula aquest capítol d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal o de la policia judicial.

2. Quan el Ministeri Fiscal o la policia judicial sol·licitin al jutge d'instrucció una mesura d'investigació tecnològica, la petició ha de contenir:

1r. La descripció del fet objecte d'investigació i la identitat de l'investigat o de qualsevol altra persona afectada per la mesura, sempre que aquestes dades es coneguin.

2n. L'exposició detallada de les raons que justifiquin la necessitat de la mesura d'acord amb els principis rectors que estableix l'article 588 bis a, així com els indicis de criminalitat que s'hagin posat de manifest durant la investigació prèvia a la sol·licitud d'autorització de l'acte d'ingerència.

3r. Les dades d'identificació de l'investigat o encausat i, si s'escau, dels mitjans de comunicació utilitzats que permetin l'execució de la mesura.

- 4t. L'extensió de la mesura amb especificació del seu contingut.
- 5è. La unitat investigadora de la policia judicial que es fa càrrec de la intervenció.
- 6è. La forma d'execució de la mesura.
- 7è. La durada de la mesura que se sol·licita.
- 8è. El subjecte obligat que porta a terme la mesura, en cas que es conegui.

Article 588 bis c. *Resolució judicial.*

1. El jutge d'instrucció ha d'autoritzar o denegar la mesura sol·licitada mitjançant una interlocutòria motivada, oït el Ministeri Fiscal. Aquesta resolució s'ha de dictar en el termini màxim de vint-i-quatre hores des que es presenti la sol·licitud.

2. Sempre que sigui necessari per dictar una resolució sobre el compliment d'algun dels requisits expressats en els articles anteriors, el jutge pot requerir, amb interrupció del termini a què es refereix l'apartat anterior, una ampliació o un aclariment dels termes de la sol·licitud.

3. La resolució judicial que autoritzi la mesura ha de concretar almenys els punts següents:

a) El fet punible objecte d'investigació i la seva qualificació jurídica, amb expressió dels indicis racionals en els quals fonamenta la mesura.

b) La identitat dels investigats i de qualsevol altra persona afectada per la mesura, si es coneixen.

c) L'extensió de la mesura d'ingerència, en què s'especifiqui el seu abast, així com la motivació relativa al compliment dels principis rectors que estableix l'article 588 bis a.

d) La unitat investigadora de policia judicial que s'ha de fer càrrec de la intervenció.

e) La durada de la mesura.

f) La forma i la periodicitat amb la qual el sol·licitant ha d'informar el jutge sobre els resultats de la mesura.

g) La finalitat perseguida amb la mesura.

h) El subjecte obligat que ha de dur a terme la mesura, en cas de conèixer-se, amb menció expressa del deure de col·laboració i de guardar secret, si escau, sota l'advertència d'incórrer en un delicte de desobediència.

Article 588 bis d. *Secret.*

La sol·licitud i les actuacions posteriors relatives a la mesura sol·licitada s'han de substanciar en una peça separada i secreta, sense necessitat que s'acordi expressament el secret de la causa.

Article 588 bis e. *Durada.*

1. Les mesures que regula aquest capítol tenen la durada que s'especifiqui per a cadascuna i no poden excedir el temps imprescindible per a l'aclariment dels fets.

2. La mesura la pot prorrogar, mitjançant una interlocutòria motivada, el jutge competent, d'ofici o amb la petició prèvia raonada del sol·licitant, sempre que subsisteixin les causes que la van motivar.

3. Transcorregut el termini pel qual es va concedir la mesura, sense que se n'hagi acordat la pròrroga, o, si s'escau, finalitzada aquesta, ha de cessar a tots els efectes.

Article 588 bis f. *Sol·licitud de pròrroga.*

1. La sol·licitud de pròrroga l'ha d'adreçar el Ministeri Fiscal o la policia judicial al jutge competent amb l'antelació suficient a l'expiració del termini concedit. Ha d'incloure en tot cas:

- a) Un informe detallat del resultat de la mesura.
- b) Les raons que en justifiquin la continuació.

2. En el termini dels dos dies següents a la presentació de la sol·licitud, el jutge ha de dictar una resolució sobre la fi de la mesura o la seva pròrroga mitjançant una interlocutòria motivada. Abans de dictar la resolució pot sol·licitar aclariments o més informació.

3. Concedida la pròrroga, el seu còmput s'ha d'iniciar des de la data d'expiració del termini de la mesura acordada.

Article 588 bis g. *Control de la mesura.*

La policia judicial ha d'informar el jutge d'instrucció del desenvolupament i els resultats de la mesura, en la forma i amb la periodicitat que aquest determini i, en tot cas, quan per qualsevol causa es posi fi a aquesta.

Article 588 bis h. *Afectació de terceres persones.*

Es poden acordar les mesures d'investigació que regulen els capítols següents encara que afectin terceres persones en els casos i amb les condicions que regulen les disposicions específiques de cadascuna.

Article 588 bis i. *Utilització de la informació obtinguda en un procediment diferent i descobriments casuals.*

L'ús de les informacions obtingudes en un procediment diferent i els descobriments casuals es regulen d'acord amb el que disposa l'article 579 bis.

Article 588 bis j. *Cessament de la mesura.*

El jutge ha d'acordar el cessament de la mesura quan desapareguin les circumstàncies que en van justificar l'adopció o sigui evident que a través d'aquesta no s'estan obtenint els resultats pretesos, i, en tot cas, quan hagi transcorregut el termini per al qual es va autoritzar.

Article 588 bis k. *Destrucció de registres.*

1. Una vegada que es posi terme al procediment mitjançant resolució ferma, s'ha d'ordenar l'esborrament i l'eliminació dels registres originals que puguin constar en els sistemes electrònics i informàtics utilitzats en l'execució de la mesura. S'ha de conservar una còpia sota custòdia del secretari judicial.

2. S'ha d'acordar la destrucció de les còpies conservades quan hagin transcorregut cinc anys des que la pena s'hagi executat o quan el delicte o la pena hagin prescrit o s'hagi decretat el sobreseïment lliure o hagi recaigut una sentència absolutòria ferma respecte de l'investigat, sempre que no sigui necessària la seva conservació segons el parer del Tribunal.

3. Els tribunals han de dictar les ordres oportunes a la policia judicial perquè efectuï la destrucció que preveuen els apartats anteriors.»

Catorze. Es crea al títol VIII del llibre II un nou capítol V amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL V

La intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques

Secció 1a. Disposicions generals

Article 588 ter a. *Pressupostos.*

L'autorització per a la intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques només es pot concedir quan la investigació tingui per objecte algun dels delictes a què es refereix l'article 579.1 d'aquesta Llei o delictes comesos a través d'instruments informàtics o de qualsevol altra tecnologia de la informació o la comunicació o servei de comunicació.

Article 588 ter b. *Àmbit.*

1. Els terminals o mitjans de comunicació objecte d'intervenció han de ser els que utilitza habitualment o ocasionalment l'investigat.

2. La intervenció acordada judicialment pot autoritzar l'accés al contingut de les comunicacions i a les dades electròniques de trànsit o associades al procés de comunicació, així com als que es produeixin independentment de l'establiment o no d'una concreta comunicació, en els quals participi el subjecte investigat, ja sigui com a emissor o com a receptor, i pot afectar els terminals o els mitjans de comunicació dels quals l'investigat sigui titular o usuari.

També es poden intervenir els terminals o mitjans de comunicació de la víctima quan sigui previsible un greu risc per a la seva vida o integritat.

Als efectes que preveu aquest article, s'ha d'entendre per dades electròniques de trànsit o associades totes les que es generen com a conseqüència de la conducció de la comunicació a través d'una xarxa de comunicacions electròniques, de la seva posada a disposició de l'usuari, així com de la prestació d'un servei de la societat de la informació o comunicació telemàtica de naturalesa anàloga.

Article 588 ter c. *Afectació a tercer.*

Es pot acordar la intervenció judicial de les comunicacions emeses des de terminals o mitjans de comunicació telemàtica pertanyents a una tercera persona sempre que:

1r. Hi hagi constància que el subjecte investigat se serveix d'aquella per transmetre o rebre informació.

2n. El titular col·labori amb la persona investigada en els seus fins il·lícits o es beneficiï de la seva activitat.

També es pot autoritzar aquesta intervenció quan el dispositiu objecte d'investigació l'utilitzin maliciosament tercers per via telemàtica, sense coneixement del seu titular.

Article 588 ter d. *Sol·licitud d'autorització judicial.*

1. La sol·licitud d'autorització judicial ha de contenir, a més dels requisits que esmenta l'article 588 bis b, els següents:

- a) La identificació del número d'abonat, del terminal o de l'etiqueta tècnica.
- b) La identificació de la connexió objecte de la intervenció.
- c) Les dades necessàries per identificar el mitjà de telecomunicació de què es tracti.

2. Per determinar l'extensió de la mesura, la sol·licitud d'autorització judicial pot tenir per objecte algun dels punts següents:

- a) El registre i la gravació del contingut de la comunicació, amb indicació de la forma o el tipus de comunicacions a les quals afecta.
- b) El coneixement del seu origen o destí, en el moment en el qual la comunicació es produeix.
- c) La localització geogràfica de l'origen o destí de la comunicació.
- d) El coneixement d'unes altres dades de trànsit associades o no associades però de valor afegit a la comunicació. En aquest cas, la sol·licitud ha d'especificar les dades concretes que s'han d'obtenir.

3. En cas d'urgència, quan les investigacions es duguin a terme per a l'esbrinament de delictes relacionats amb l'actuació de bandes armades o elements terroristes i hi hagi raons fonamentades que facin imprescindible la mesura que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, la pot ordenar el ministre de l'Interior o, si de cas hi manca, el secretari d'Estat de Seguretat. Aquesta mesura s'ha de comunicar immediatament al jutge competent i, en tot cas, dins del termini màxim de vint-i-quatre hores, i s'han de fer constar les raons que van justificar l'adopció de la mesura, l'actuació realitzada, la manera com s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de manera motivada, ha de revocar o confirmar aquesta actuació en un termini màxim de setanta-dues hores des que va ser ordenada la mesura.

Article 588 ter e. *Deure de col·laboració.*

1. Tots els prestadors de serveis de telecomunicacions, d'accés a una xarxa de telecomunicacions o de serveis de la societat de la informació, així com qualsevol persona que de qualsevol manera contribueixi a facilitar les comunicacions a través del telèfon o de qualsevol altre mitjà o sistema de comunicació telemàtica, lògica o virtual, estan obligats a prestar al jutge, al Ministeri Fiscal i als agents de la policia judicial designats per a la pràctica de la mesura l'assistència i col·laboració necessàries per facilitar el compliment de les interlocutòries d'intervenció de les telecomunicacions.

2. Els subjectes requerits per prestar col·laboració tenen l'obligació de guardar secret sobre les activitats requerides per les autoritats.

3. Els subjectes obligats que incompleixin els anteriors deures poden incórrer en delictes de desobediència.

Article 588 ter f. *Control de la mesura.*

En compliment del que disposa l'article 588 bis g, la policia judicial ha de posar a disposició del jutge, amb la periodicitat que aquest determini i en suports digitals diferents, la transcripció dels passatges que consideri d'interès i les gravacions íntegres efectuades. S'ha d'indicar l'origen i destí de cadascuna d'aquestes i s'ha d'assegurar, mitjançant un sistema de segellament o signatura electrònica avançat o sistema d'adveració suficientment fiable, l'autenticitat i integritat de la informació bolcada des de l'ordinador central als suports digitals en què les comunicacions s'hagin gravat.

Article 588 ter g. *Durada.*

La durada màxima inicial de la intervenció, que es computa des de la data d'autorització judicial, és de tres mesos, prorrogables per períodes successius d'igual durada fins al termini màxim de divuit mesos.

Article 588 ter h. *Sol·licitud de pròrroga.*

Per a la fonamentació de la sol·licitud de la pròrroga, la policia judicial ha d'aportar, si s'escau, la transcripció dels passatges de les converses de les quals es dedueixin informacions rellevants per decidir sobre el manteniment de la mesura.

Abans de dictar la resolució, el jutge pot sol·licitar aclariments o més informació, inclòs el contingut íntegre de les converses intervingudes.

Article 588 ter i. *Accés de les parts a les gravacions.*

1. Alçat el secret i expirada la vigència de la mesura d'intervenció, s'ha de lliurar a les parts una còpia de les gravacions i de les transcripcions efectuades. Si a la gravació hi ha dades que es refereixen a aspectes de la vida íntima de les persones, només s'ha de lliurar la gravació i transcripció de les parts que no s'hi refereixin. La no-inclusió de la totalitat de la gravació en la transcripció lliurada s'ha de fer constar de manera expressa.

2. Una vegada examinades les gravacions i en el termini que fixi el jutge, en atenció al volum de la informació que contenen els suports, qualsevol de les parts pot sol·licitar la inclusió en les còpies de les comunicacions que entengui rellevants i s'hagin exclòs. El jutge d'instrucció, oïdes o examinades per si aquestes comunicacions, ha de decidir sobre la seva exclusió o incorporació a la causa.

3. El jutge d'instrucció ha de notificar a les persones intervinents en les comunicacions interceptades el fet de la pràctica de la ingerència i se'ls ha d'informar de les concretes comunicacions en què hagin participat que estiguin afectades, llevat que sigui impossible, exigeixi un esforç desproporcionat o pugui perjudicar futures investigacions. Si la persona notificada ho sol·licita se li ha de lliurar una còpia de la gravació o transcripció d'aquestes comunicacions, en la mesura que això no afecti el dret a la intimitat d'altres persones o sigui contrari a les finalitats del procés en el marc del qual s'hagi adoptat la mesura d'ingerència.

Secció 2a. *Incorporació al processament de dades electròniques de trànsit o associades.*

Article 588 ter j. *Dades que consten en arxius automatitzats dels prestadors de serveis.*

1. Les dades electròniques conservades pels prestadors de serveis o persones que facilitin la comunicació en compliment de la legislació sobre retenció de dades relatives a les comunicacions electròniques o per pròpia iniciativa per motius comercials o d'una altra índole i que estiguin vinculades a processos de comunicació només es poden cedir per a la seva incorporació al procés amb autorització judicial.

2. Quan el coneixement d'aquestes dades sigui indispensable per a la investigació, s'ha de sol·licitar al jutge competent una autorització per aconseguir la informació que consti en els arxius automatitzats dels prestadors de serveis, inclosa la recerca entrecruada o intel·ligent de dades, sempre que es precisin la naturalesa de les dades que s'hagin de conèixer i les raons que en justifiquen la cessió.

Secció 3a. *Accés a les dades necessàries per a la identificació d'usuaris, terminals i dispositius de connectivitat*

Article 588 ter k. *Identificació mitjançant número IP.*

Si en l'exercici de les funcions de prevenció i descobriment dels delictes comesos a Internet els agents de la policia judicial tenen accés a una adreça IP que s'estigui utilitzant per a la comissió d'algun delicte i no consti la identificació i localització de l'equip o del dispositiu de connectivitat corresponent ni les dades d'identificació personal de l'usuari, han de sol·licitar al jutge d'instrucció que

requereixi als agents subjectes al deure de col·laboració segons l'article 588 ter e la cessió de les dades que permetin la identificació i localització del terminal o del dispositiu de connectivitat i la identificació del sospitós.

Article 588 ter l. *Identificació dels terminals mitjançant captació de codis d'identificació de l'aparell o dels seus components.*

1. Sempre que en el marc d'una investigació no hagi estat possible obtenir un determinat número d'abonat i aquest sigui indispensable a les finalitats de la investigació, els agents de policia judicial es poden valdre d'artificis tècnics que permetin accedir al coneixement dels codis d'identificació o etiquetes tècniques de l'aparell de telecomunicació o d'algun dels seus components, com ara la numeració IMSI o IMEI i, en general, de qualsevol mitjà tècnic que, d'acord amb l'estat de la tecnologia, sigui apte per identificar l'equip de comunicació utilitzat o la targeta utilitzada per accedir a la xarxa de telecomunicacions.

2. Una vegada obtinguts els codis que permeten la identificació de l'aparell o d'algun dels seus components, els agents de la policia judicial poden sol·licitar al jutge competent la intervenció de les comunicacions en els termes que estableix l'article 588 ter d. La sol·licitud ha d'assabentar l'òrgan jurisdiccional de la utilització dels artificis a què es refereix l'apartat anterior.

El tribunal ha de dictar resolució motivada en què concedeixi o denegui la sol·licitud d'intervenció en el termini que estableix l'article 588 bis c.

Article 588 ter m. *Identificació de titulars o terminals o dispositius de connectivitat.*

Quan, en l'exercici de les seves funcions, el Ministeri Fiscal o la policia judicial necessitin conèixer la titularitat d'un número de telèfon o de qualsevol altre mitjà de comunicació, o, en sentit invers, necessitin el número de telèfon o les dades identificatives de qualsevol mitjà de comunicació, es poden adreçar directament als prestadors de serveis de telecomunicacions, d'accés a una xarxa de telecomunicacions o de serveis de la societat de la informació, que estan obligats a complir el requeriment, sota l'advertència d'incórrer en el delictes de desobediència.»

Quinze. S'incorpora al títol VIII del llibre II un nou capítol VI amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL VI

Captació i gravació de comunicacions orals mitjançant la utilització de dispositius electrònics

Article 588 quater a. *Gravació de les comunicacions orals directes.*

1. Es pot autoritzar la col·locació i utilització de dispositius electrònics que permetin la captació i gravació de les comunicacions orals directes que mantingui l'investigat, a la via pública o en un altre espai obert, al seu domicili o en qualssevol altres llocs tancats.

Els dispositius d'escolta i gravació es poden col·locar tant a l'exterior com a l'interior del domicili o lloc tancat.

2. En el supòsit en què sigui necessària l'entrada en el domicili o en algun dels espais destinats a l'exercici de la privacitat, la resolució habilitadora ha d'estendre la seva motivació a la procedència de l'accés als llocs esmentats.

3. L'escolta i gravació de les converses privades es pot complementar amb l'obtenció d'imatges quan expressament ho autoritzi la resolució judicial que l'acordi.

Article 588 quater b. *Pressupostos.*

1. La utilització dels dispositius a què es refereix l'article anterior s'ha de vincular a comunicacions que puguin tenir lloc en una o diverses trobades concretes de l'investigat amb altres persones i sobre la previsibilitat de les quals hi hagi indicis que la investigació hagi posat de manifest.

2. Només es pot autoritzar quan concorrin els requisits següents:

a) Que els fets que s'estiguin investigant siguin constitutius d'algun dels delictes següents:

1r. Delictes dolosos castigats amb una pena amb un límit màxim d'almenys tres anys de presó.

2n. Delictes comesos en el si d'un grup o organització criminal.

3r. Delictes de terrorisme.

b) Que es pugui preveure racionalment que la utilització dels dispositius ha d'aportar dades essencials i de rellevància probatòria per a l'aclariment dels fets i la identificació del seu autor.

Article 588 quater c. *Contingut de la resolució judicial.*

La resolució judicial que autoritzi la mesura ha de contenir, a més de les exigències que regula l'article 588 bis c, una menció concreta del lloc o les dependències, així com de les trobades de l'investigat, que se sotmeten a vigilància.

Article 588 quater d. *Control de la mesura.*

En compliment del que disposa l'article 588 bis g, la policia judicial ha de posar a disposició de l'autoritat judicial el suport original o la còpia electrònica autèntica de les gravacions i imatges, que s'ha d'acompanyar d'una transcripció de les converses que consideri d'interès.

L'informe ha d'identificar tots els agents que hagin participat en l'execució i el seguiment de la mesura.

Article 588 quater e. *Cessament.*

Cessada la mesura per alguna de les causes que preveu l'article 588 bis j, la gravació de converses que puguin tenir lloc en altres trobades o la captació d'imatges d'aquests moments exigeixen una nova autorització judicial.»

Setze. S'afegeix al títol VIII del llibre II un nou capítol VII amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL VII

Utilització de dispositius tècnics de captació de la imatge, de seguiment i de localització

Article 588 quinques a. *Captació d'imatges en llocs o espais públics.*

1. La policia judicial pot obtenir i gravar per qualsevol mitjà tècnic imatges de la persona investigada quan estigui en un lloc o espai públic, si és necessari per facilitar la seva identificació, per localitzar els instruments o efectes del delictes o obtenir dades rellevants per a l'aclariment dels fets.

2. La mesura es pot portar a terme encara que afecti persones diferents de l'investigat, sempre que altrament es redueixi de manera rellevant la utilitat de la vigilància o hi hagi indicis fonamentats de la relació de les persones esmentades amb l'investigat i els fets objecte de la investigació.

Article 588 quinques b. *Utilització de dispositius o mitjans tècnics de seguiment i localització.*

1. Quan concorrin raons de necessitat acreditades i la mesura sigui proporcionada, el jutge competent pot autoritzar la utilització de dispositius o mitjans tècnics de seguiment i localització.

2. L'autorització ha d'especificar el mitjà tècnic que s'ha d'utilitzar.

3. Els prestadors, els agents i les persones a què es refereix l'article 588 ter e estan obligats a prestar al jutge, al Ministeri Fiscal i als agents de la policia judicial designats per a la pràctica de la mesura l'assistència i col·laboració necessàries per facilitar el compliment de les interlocutòries per les quals s'ordeni el seguiment, sota advertència d'incórrer en delictes de desobediència.

4. Quan concorrin raons d'urgència que facin témer raonablement que si no es col·loquen immediatament el dispositiu o mitjà tècnic de seguiment i localització es frustrarà la investigació, la policia judicial pot procedir a la seva col·locació, i n'ha de donar compte tan aviat com sigui possible, i en tot cas en el termini màxim de vint-i-quatre hores, a l'autoritat judicial, que pot ratificar la mesura adoptada o en pot acordar el cessament immediat en el mateix termini. En aquest últim supòsit, la informació obtinguda a partir del dispositiu col·locat no té efectes en el procés.

Article 588 quinques c. *Durada de la mesura.*

1. La mesura d'utilització de dispositius tècnics de seguiment i localització que preveu l'article anterior té una durada màxima de tres mesos a partir de la data de la seva autorització. Excepcionalment, el jutge pot acordar pròrrogues successives pel mateix termini o per un d'inferior fins a un màxim de divuit mesos, si així està justificat a la vista dels resultats obtinguts amb la mesura.

2. La policia judicial ha de lliurar al jutge els suports originals o les còpies electròniques autèntiques que continguin la informació recollida quan aquest li ho sol·liciti i, en tot cas, quan acabin les investigacions.

3. La informació obtinguda a través dels dispositius tècnics de seguiment i localització als quals es refereixen els articles anteriors s'ha de custodiar degudament per evitar-ne la utilització indeguda.»

Disset. Es crea al títol III del llibre II un nou capítol VIII amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL VIII

Registre de dispositius d'emmagatzematge massiu d'informació

Article 588 sexies a. *Necessitat de motivació individualitzada.*

1. Quan en ocasió de la pràctica d'un registre domiciliari sigui previsible la captura d'ordinadors, instruments de comunicació telefònica o telemàtica o dispositius d'emmagatzematge massiu d'informació digital o l'accés a repositoris telemàtics de dades, la resolució del jutge d'instrucció ha d'estendre el seu raonament a la justificació, si s'escau, de les raons que legitimen l'accés dels agents facultats a la informació que contenen aquests dispositius.

2. La simple confiscació de qualsevol dels dispositius als quals es refereix l'apartat anterior, practicada durant el transcurs de la diligència de registre domiciliari, no legitima l'accés al seu contingut, sense perjudici que l'esmentat accés el pugui autoritzar ulteriorment el jutge competent.

Article 588 sexies b. Accés a la informació de dispositius electrònics confiscats fora del domicili de l'investigat.

L'exigència que preveu l'apartat 1 de l'article anterior també és aplicable als casos en els quals els ordinadors, instruments de comunicació o dispositius d'emmagatzematge massiu de dades, o l'accés a repositoris telemàtics de dades, es confisquin independentment d'un registre domiciliari. En aquests casos, els agents han d'assabentar el jutge de la confiscació d'aquests efectes. Si aquest considera indispensable l'accés a la informació present en el seu contingut, ha d'atorgar l'autorització corresponent.

Article 588 sexies c. Autorització judicial.

1. La resolució del jutge d'instrucció mitjançant la qual s'autoritzi l'accés a la informació que continguin els dispositius a què es refereix aquesta secció ha de fixar els termes i l'abast del registre i pot autoritzar la realització de còpies de les dades informàtiques. Ha de fixar també les condicions necessàries per assegurar la integritat de les dades i les garanties de la seva preservació per fer possible, si s'escau, la pràctica d'un dictamen pericial.

2. Llevat que constitueixin l'objecte o instrument del delictes o hi hagi altres raons que ho justifiquin, s'ha d'evitar la confiscació dels suports físics que continguin les dades o els arxius informàtics, quan això pugui causar un greu perjudici al seu titular o propietari i sigui possible l'obtenció d'una còpia d'aquests en condicions que garanteixin l'autenticitat i integritat de les dades.

3. Quan els qui portin a terme el registre o tinguin accés al sistema d'informació o a una part d'aquest de conformitat amb el que disposa aquest capítol tinguin raons fonamentades per considerar que les dades buscades estan emmagatzemades en un altre sistema informàtic o en una part d'aquest, poden ampliar el registre, sempre que les dades siguin lícitament accessibles per mitjà del sistema inicial o estiguin disponibles per a aquest. Aquesta ampliació del registre ha de ser autoritzada pel jutge, llevat que ja ho hagi estat en l'autorització inicial. En cas d'urgència, la policia judicial o el fiscal la poden dur a terme, i han d'informar el jutge immediatament, i en tot cas dins del termini màxim de vint-i-quatre hores, de l'actuació feta, la manera com s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de manera motivada, ha de revocar o confirmar aquesta actuació en un termini màxim de setanta-dues hores des que es va ordenar la interceptació.

4. En els casos d'urgència en què es copsi un interès constitucional legítim que faci imprescindible la mesura que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, la policia judicial pot portar a terme l'examen directe de les dades que conté el dispositiu confiscat, i ho ha de comunicar immediatament, i en tot cas dins del termini màxim de vint-i-quatre hores, per escrit motivat al jutge competent, i ha de fer constar les raons que van justificar l'adopció de la mesura, l'actuació feta, la manera com s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de manera motivada, ha de revocar o confirmar aquesta actuació en un termini màxim de 72 hores des que es va ordenar la mesura.

5. Les autoritats i els agents encarregats de la investigació poden ordenar a qualsevol persona que conegui el funcionament del sistema informàtic o les mesures aplicades per protegir les dades informàtiques que conté aquest que faciliti la informació que sigui necessària, sempre que d'això no derivi una càrrega desproporcionada per a la persona afectada, sota l'advertència d'incórrer en delictes de desobediència.

Aquesta disposició no es pot aplicar a l'investigat o encausat, a les persones que estan dispensades de l'obligació de declarar per raó de parentiu i a les que, de conformitat amb l'article 416.2, no poden declarar en virtut del secret professional.»

Divuit. S'incorpora al títol VIII del llibre II un nou capítol IX, amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL IX

Registres remots sobre equips informàtics

Article 588 septies a. *Pressupostos.*

1. El jutge competent pot autoritzar la utilització de dades d'identificació i codis, així com la instal·lació d'un programari, que permetin, de manera remota i telemàtica, l'examen a distància i sense coneixement del seu titular o usuari del contingut d'un ordinador, dispositiu electrònic, sistema informàtic, instrument d'emmagatzematge massiu de dades informàtiques o base de dades, sempre que persegueixi la investigació d'algun dels delictes següents:

- a) Delictes comesos en el si d'organitzacions criminals.
- b) Delictes de terrorisme.
- c) Delictes comesos contra menors o persones amb capacitat modificada judicialment.
- d) Delictes contra la Constitució, de traïció i relatius a la defensa nacional.
- e) Delictes comesos a través d'instruments informàtics o de qualsevol altra tecnologia de la informació o la telecomunicació o servei de comunicació.

2. La resolució judicial que autoritzi el registre ha d'especificar:

- a) Els ordinadors, dispositius electrònics, sistemes informàtics o part d'aquests, mitjans informàtics d'emmagatzematge de dades o bases de dades, dades o altres continguts digitals objecte de la mesura.
- b) L'abast d'aquesta, la manera en què s'ha de procedir a l'accés i la captura de les dades o arxius informàtics rellevants per a la causa i el programari mitjançant el qual s'ha d'executar el control de la informació.
- c) Els agents autoritzats per a l'execució de la mesura.
- d) L'autorització, si s'escau, per a la realització i conservació de còpies de les dades informàtiques.
- e) Les mesures necessàries per a la preservació de la integritat de les dades emmagatzemades, així com per a la inaccessibilitat o supressió de les dades esmentades del sistema informàtic al qual s'ha tingut accés.

3. Quan els agents que portin a terme el registre remot tinguin raons per creure que les dades buscades estan emmagatzemades en un altre sistema informàtic o en una part d'aquest, han de posar aquest fet en coneixement del jutge, que pot autoritzar una ampliació dels termes del registre.

Article 588 septies b. *Deure de col·laboració.*

1. Els prestadors de serveis i persones que assenyala l'article 588 ter e i els titulars o responsables del sistema informàtic o base de dades objecte del registre estan obligats a facilitar als agents investigadors la col·laboració necessària per a la pràctica de la mesura i l'accés al sistema. Així mateix, estan obligats a facilitar l'assistència necessària perquè les dades i informació que es recullen puguin ser objecte d'examen i visualització.

2. Les autoritats i els agents encarregats de la investigació poden ordenar a qualsevol persona que conegui el funcionament del sistema informàtic o les mesures aplicades per protegir les dades informàtiques que contingui aquest que faciliti la informació que sigui necessària per al bon fi de la diligència.

Aquesta disposició no és aplicable a l'investigat o encausat, a les persones que estan dispensades de l'obligació de declarar per raó de parentiu, i a les que, de conformitat amb l'article 416.2, no poden declarar en virtut del secret professional.

3. Els subjectes requerits per prestar col·laboració tenen l'obligació de guardar secret sobre les activitats que requereixin les autoritats.

4. Els subjectes que esmenten els apartats 1 i 2 d'aquest article queden subjectes a la responsabilitat que regula l'apartat 3 de l'article 588 ter e.

Article 588 septies c. *Durada.*

La mesura té una durada màxima d'un mes, prorrogable per períodes iguals fins a un màxim de tres mesos.»

Dinou. Es crea al títol VIII del llibre II un nou capítol X amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL X

Mesures d'assegurament

Article 588 octies. *Ordre de conservació de dades.*

El Ministeri Fiscal o la policia judicial poden requerir a qualsevol persona física o jurídica la conservació i protecció de dades o informacions concretes incloses en un sistema informàtic d'emmagatzematge que estiguin a la seva disposició fins que s'obtingui l'autorització judicial corresponent per a la seva cessió d'acord amb el que disposen els articles precedents.

Les dades s'han de conservar durant un període màxim de noranta dies, prorrogable una sola vegada fins que se n'autoritzi la cessió o es compleixin cent vuitanta dies.

El requerit està obligat a prestar la seva col·laboració i a guardar secret del desenvolupament d'aquesta diligència, i queda subjecte a la responsabilitat que descriu l'apartat 3 de l'article 588 ter e.»

Vint. Es modifica l'apartat 1 de l'article 967, que queda redactat de la manera següent:

«1. En les citacions que s'efectuïn al denunciant, a l'ofès o perjudicat i a l'investigat per a la celebració del judici, se'ls ha d'informar que els pot assistir un advocat si ho desitgen i que han d'acudir al judici amb els mitjans de prova de què intentin valer-se. A la citació de l'investigat s'ha d'adjuntar una còpia de la querella o de la denúncia que s'hagi presentat.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, per a l'enjudiciament de delictes lleus que comportin pena de multa el límit màxim del qual sigui d'almenys sis mesos, s'apliquen les regles generals de defensa i representació.»

Vint-i-u. Substitució de termes.

1. En els articles 120, 309 bis, 760, 771, 775, 779, 797 i 798, el substantiu «imputat» se substitueix per «investigat», en singular o plural segons que correspongui.

2. En els articles 325, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 511, 529, 530, 539, 544 ter, 764, 765, 766 i 773, el substantiu «imputat» se substitueix per «investigat o encausat», en singular o plural segons que correspongui.

3. A l'article 141 l'expressió «imputats o processats» se substitueix per «investigats o encausats».

4. En els articles 762, 780 i 784, el substantiu «imputat» se substitueix per «encausat», en singular o plural segons que correspongui.

5. En els articles 503 i 797 l'adjectiu «imputada» se substitueix per «investigada».

Disposició addicional primera. *Previsió de costos.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden comportar cap increment de dotacions de personal, ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició addicional segona. *Substitució de referències.*

Les disposicions que contenen altres textos legals que es refereixin a la intervenció de les comunicacions telefòniques o telemàtiques que preveu l'article 579 de la Llei d'enjudiciament criminal es tenen per referenciades al que disposa el títol VIII del llibre II d'aquesta Llei.

Disposició transitòria única. *Legislació aplicable.*

1. Aquesta Llei s'ha d'aplicar als procediments penals incoats amb posterioritat a la seva entrada en vigor.

2. La Llei s'ha d'aplicar també a les diligències policials i fiscals, resolucions i actuacions judicials que s'acordin després de la seva entrada en vigor en procediments penals en tramitació.

Disposició derogatòria única. *Derogació de normes.*

Queden derogats els articles 387 i 395 de la Llei d'enjudiciament criminal, així com totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

Es modifiquen els articles 57.1, 65, 73.3, 82.1, 87.1, 87 ter 1 i 89 bis 2 i 3 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que queden redactats de la manera següent:

U. S'afegeix un nou numeral 5è a l'apartat 1 de l'article 57.

«5è Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.»

Dos. S'afegeix un nou numeral 7è a l'article 65, que substitueix l'actual, que passa a ser el numeral 8è:

«7è Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.

8è De qualsevol altre assumpte que li atribueixin les lleis.»

Tres. S'afegeix una nova lletra e) a l'apartat 3 de l'article 73, amb la redacció següent:

«e) Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.»

Quatre. Es modifica el paràgraf segon del numeral 2n i s'afegeix un nou numeral 6è a l'apartat 1 de l'article 82, que queden redactats de la manera següent:

«2n Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades pels jutjats d'instrucció i del penal de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions dels jutjats d'instrucció en judicis per delictes lleus l'Audiència s'ha de constituir amb un sol magistrat, mitjançant un torn de repartiment.»

«6è Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.»

Cinc. Es modifica la lletra b) i s'afegeix una nova lletra h) a l'apartat 1 de l'article 87, que queden redactades de la manera següent:

«b) Els correspon així mateix dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la llei i en els processos per acceptació de decret.»

«h) Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 89 bis, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els jutjats penals han d'enjudiciar les causes per delicte que la llei determini.

A fi de facilitar el coneixement dels assumptes instruïts pels jutjats de violència sobre la dona, i atenent el nombre d'afers existents, s'hi han d'especialitzar un o diversos jutjats a cada província, de conformitat amb el que preveu l'article 98 d'aquesta llei.

Correspon així mateix als jutjats penals l'execució de les sentències dictades en causes per delicte greu o menys greu pels jutjats d'instrucció, el reconeixement i l'execució de les resolucions que imposin sancions pecuniàries transmeses per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, quan aquestes s'hagin de complir en territori espanyol, i els procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.»

Set. Es modifica l'apartat 3 de l'article 89 bis, que queda redactat de la manera següent:

«3. A la vila de Madrid, amb jurisdicció en tota Espanya, hi ha un o diversos jutjats centrals penals que han de conèixer, en els casos en què així ho estableixin les lleis processals, de les causes pels delictes als quals es refereix l'article 65 i dels altres assumptes que assenyalin les lleis.

Correspon així mateix als jutjats centrals penals l'execució de les sentències dictades en causes per delicte greu o menys greu pels jutjats centrals d'instrucció, i els procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència que atribueix en exclusiva a l'Estat l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola en matèria de legislació processal.

La disposició final primera es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'article 149.1.5a de la Constitució espanyola en matèria d'administració de justícia.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2013/48/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013, sobre el dret a l'assistència de lletrat en els processos penals i en els procediments relatius a l'ordre de detenció europea, i sobre el dret que s'informi un tercer en el moment de la privació de llibertat i de comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta llei entra en vigor al cap de dos mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció dels apartats un, tres, quatre, cinc i sis de l'article únic, que ho fan l'1 de novembre de 2015.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica
i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY